

Unió kérdések az FNSEA kongresszusán

A legnagyobb mezőgazdasági szakszervezet, az FNSEA éves kongresszusán az uniós építkezéstről szervezett kerekasztal érzékeltette azt az ellentmondásos helyzetet, ami a gazdatársadalmon belül is megtapasztalható az uniós intézményrendszerrel szemben. Míg azonban a gazdák ezt elsődlegesen a KAP-on keresztül nézik, a francia társadalomban megfogalmazódnak olyan kérdések is, mint a migráció (Schengen), a török EU-csatlakozás, vagy akár az EU-nak az ukrajnai helyzettel szembeni magatartása. A vita a vártnál sokkal kevésbé volt éles, a hozzászólások alapján azt a következtetést lehetett levonni, hogy a jelenlegi franciaországi gazdasági helyzetért a résztvevők sokkal inkább a francia belpolitikát, mintsem az uniós intézményrendszert teszik felelőssé, még akkor is, ha ez utóbbi maximális hatékonyságában messze nincsenek meggyőződve. Akár jelzésértékűnek is tekinthető, hogy a KAP-reformot gyakorlatilag nem is érintették, aminek oka többek között az lehet, hogy az érintettek a reformot magát elfogadták, azzal pedig tisztában vannak, hogy a végrehajtás teljes egészében a belpolitikai egyeztetések, erőviszonyok eredménye lesz.

A legnagyobb francia mezőgazdasági szakszervezeti szövetség, az FNSEA 68. kongresszusának nyilvános ülésén szervezett kerekasztal-beszélgetés témája az idei évben az európai építkezés jövője volt. A vita résztvevői:

- François Lafond (igazgató, [EuropaNova](#)),
- Yves Madre (Dacian Ciolos tanácsadója),
- [Jean-Dominique Giuliani](#), a Robert Schuman alapítvány elnöke, és
- Jérôme Fourquet (igazgató, IFOP Département opinion publique)

voltak.

Az eredeti tervekkel ellentétben Dacian Ciolos nem tudott személyesen részt venni az eseményen, ám video-üzenetben köszöntötte a résztvevőket. Kifejtette, a mezőgazdaság az EU összetartó ereje, ő pedig arra törekszik, hogy a gazdákkal együtt a mezőgazdaságot az európai fenntartható fejlődés alapelemévé tegye és ezt a társadalom széles rétegeivel is elfogadtassa, megértesse. Megköszönte a KAP jövőjéről szóló viták során a francia gazdák részéről tapasztalt konstruktív hozzáállását és bátorított arra, hogy az eredményeket minél jobban alkalmazni is lehessen. Hozzátette, célja, hogy a mezőgazdaság pozitív hatásaiból ne csak a gazdák, hanem minden uniós polgár részesülhessen.

Jérôme Fourquet (IFOP) szerint a jelenlegi helyhatósági választások egyik tanulsága, hogy a jelenlegi problémák nem csak a „protest” szavazásban, hanem egyértelműen a szélsőjobb megerősödésében nyilvánulnak meg még olyan, hagyományosan az FN számára bázist nem jelentő régiókban is, mint pl. Bretagne. A francia választó ugyanakkor egyre inkább meghasonlott az uniós kérdésekben is, aminek egyértelműen egyik oka maga a válság, mivel azt látják, hogy reményeikkel ellentétben az EU nem képes érdemi megoldást kínálni az abból való kilábalásra – ugyanakkor tisztában vannak azzal is, hogy ha az EU nem lenne, könnyen elképzelhető, hogy Franciaország már összeroppant volna.

Jean-Dominique Giuliani, a Robert Schuman alapítvány elnöke elismerte, hogy vannak az európai építkezés kapcsán olyan elemek, amik vitathatók, de ezzel együtt túlzás arról beszélni, hogy az EU hanyatló fázisban lenne. Arra van szükség, hogy a pesszimizmus helyébe egy olyan konstruktív szándék lépjen, ami az uniós építkezés hibáinak maradéktalan kijavítását célozza meg. Hozzátette, nem az EU illetve az uniós politika hibája, hogy Franciaországban

nő a munkanélküliség, hanem a franciáé, ezt Németország alacsony munkanélküliségi mutatói is bizonyítják.

Megítélése szerint az EU-USA szabadkereskedelmi egyezményt – amit 2015-le lát aláírhatónak – lehetőségnek és nem veszélynek kell tekinteni, de maximálisan egyetért azzal, hogy a kulturális kivételek példájára egy „agrikulturális” kivételt is tartalmazzon majd a végleges dokumentum. Meggyőződése, hogy általában véve a globalizáció jelenlegi stádiumában visszalépésre már nincs lehetőség, előre kell nézni, a világnak pedig egyértelműen egy jól működő, erős és egységes Európa létezése az érdeke.

François Lafond szerint arra van szükség, hogy a francia politikai élet végre jóval „bátrabb” legyen és képes legyen élni mindazon lehetőségekkel, amiket az unós építkezés biztosít, ugyanakkor kellő mértékű „pedagógiával” meg tudja nyerni ennek saját polgárait is. Hozzátette, a mostani EP-választások célja, hogy a korábnál több politika legyen az unós építkezésben, mivel ezen keresztül lehet hatékonyabbá tenni azt.

Yves Madre (Dacian Ciolos tanácsadója) kérdésre válaszolva kifejtette, természetesen a jövőben is szüksége lesz Franciaországban mezőgazdasági miniszterre, a hatalom ugyanis továbbra is a tagországoknál van, nem pedig Brüsszelben, a Bizottság alapesetben ugyanis csak javasol.

Saját értékelés: Nem csak a jelen lévő szakdiplomaták, de még a szakszervezeti tagok közül is többen úgy látták, hogy a küszöbön álló EP-választások ellenére a vita meglehetősen „lapos” volt, sőt igazi dialógus nem is alakult ki sem az előadók között, sem ők és a hallgatóság viszonyában. Dacian Ciolos is jobbára megmaradt video-üzenetében az általánosságok és az „udvarias emlékeztető” szintjén, így érdemi újdonságot nem hallhattunk tőle sem. A kongresszus résztvevői közül sokan úgy fogalmaztak, az egy évvel ezelőtti, hasonló eseményen a mostanihoz képest nem csak sokkal jobb volt a témaválasztás (akkor egymás után három kerekasztalt is szerveztek, különböző aktuális témákról), de „a minőség is magasabb szintet képviselt”.

Somogyi Norbert, Párizs